

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-08-000 117
Бања Лука, 09.09.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као предсједника вијећа, мр Вељка Икановића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М. А., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца у Б. Л. - Подручна канцеларија П., изјављеној на пресуду Окружног суда у Б. Л. бр. 011 0 К 000008 08 К од 28.05.2008. године, након одржане јавне сједнице вијећа дана 09.09.2008. године, у присуству Републичког тужиоца мр Н. В., оптуженог и његовог браниоца Д. З., адвоката из П., донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Уважава се жалба Окружног тужиоца у Б. Л. - Подручна канцеларија П. и пресуда Окружног суда у Б. Л. бр. 011 0 К 000008 08 К од 28.05.2008. године преиначава у одлуци о казни, тако што се оптужени М. А., за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног закона Републике Српске, за које је оглашен кривим том пресудом, о с у ђ у ј е на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмијењена.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. бр. 011 0 К 000008 08 К од 28.05.2008. године, оглашен је кривим М. А. за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног закона РС, осуђен на казну затвора од 2 (двје) године, изречена му мјера безбједности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 2 (двје) године, обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала, а оштећени са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Благовремено изјављеном жалбом Окружни тужилац из Б. Л. -Подручна канцеларија П. ову пресуду побија због одлуке о казни, сматрајући да је требало изрећи казну у дужем трајању, са приједлогом у том правцу да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи.

Одговор на жалбу није поднесен.

Републички тужилац је на сједници вијећа изложио жалбу, предлажући да се она уважи, првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању.

Бранилац оптуженог је предложио да се жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Оптужени се сагласио са приједлогом свог браниоца.

Испитавши побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, на основу члана 312 Закона о кривичном поступку, овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Испитујући у вези са жалбеним приговорима одлуку о казни овај суд је нашао да су они основани. Правилно жалба закључује да је оптужени испољио само декларативно кајање и спремност да обештети оштећене, а с обзиром на довољно дуг период од времена извршења кривичног дјела па до окончања кривичног поступка, ово нису пратиле и одговарајуће радње које то потврђују. Да би се прихватили као олакшавајуће околности и остварили свој утицај на изречену казну, кајање за почињено дјело и спремност да се обештете оштећени, морају имати и реалну подлогу у понашању, радњама и активностима оптуженог које је он предузео након извршења кривичног дјела. У конкретном случају тога нема, због чега се и не може прихватити да је њихово само вербално исказивање олакшавајућа околност која треба да оствари утицај на одмјеравање казне.

Околност да је оптужени прије шест година у саобраћајној несрећи задобио тешку тјелесну повреду суд погрешно цијени као олакшавајућу околност. Тек када би ово повређивање пратиле значајне последице по његово здравствено стање, радну и животну способност, а што је све потребно поуздано и утврдити, тада би се у вези са другим околностима могло цијенити да ли је то и олакшавајућа околност. У конкретном случају не ради се о таквој ситуацији па се и не може прихватити да то представља олакшавајућу околност, а што жалба правилно примјећује.

Прихватајући постојање осталих олакшавајућих околности и одсуство отежавајућих, као што то утврђује првостепени суд, потребно је цијенити и последице кривичног дјела које се поред смрти једног лица, што је елемент његовог бића, огледају и у вишеструким повредама још једног лица, које су по својој природи тешка тјелесна повреда. Код оваквог стања ствари овај суд закључује да је казна затвора од двије године, која је изречена побијаном пресудом, преблаго одмјерена. За постизање сврхе кривичних санкција и кажњавања оптуженом је потребно изрећи строжију казну и овај суд сматра да ће се та сврха остварити казном затвора у трајању од двије године и шест мјесеци, па му је ту казну и изрекао.

Из наведених разлога ваљало је жалбу тужиоца као основану уважити, првостепену пресуду примјеном члана 320 став 1 Закона о кривичном поступку преиначити и пресудити као у изреци.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Горана Микеш

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић